

Życie Jeżyka

Jeżyk mały, w kulkę zwinięty,
Kiedy jest głodny, wciąż głowę schyla,
Lubi jeść robaczki,
ślimaki, owady,
A także owoce, co w lesie rosną w twarde sady.

W nocy jeżyk wędruje cicho, cichutko,
Szukając jedzonka, pod krzakami, wśród ziółek.
Lecz gdy nadchodzi zmierzch, jeżyk się chowa,
W dziupli, pod liściem, tam w spokoju odpoczywa.

Jeżyk śpi zimą, w swoim małym łóżeczku,
Całą zimę przesypia, w ciepłe i spokoju,
Śni o wiosnie, o ciepłych dniach,
Kiedy znów wyjdzie, by zbierać smakołyki, ach!

Jeżyk to zwierzak, co żyje nocą,
Podróżuje w ciszy, nie boi się mroku,
A kiedy się boi, kolce w górę stawia,
I niech się nikt nie zbliża, bo jeżyk się broni!

Ciekawostek o jeżu jest jeszcze wiele,
Choć mały i cichy, to bohater nieśmiały!
Więc kiedy go spotkasz, pamiętaj, by go szanować,
A może i przyjaciela w jeżu znajdziesz,
w lesie, na łące, w rowie!

NACOBESZU

